

Могилеву - статус культурной столицы!

Павел УСОВИЧ, главный режиссер Могилевской областной филармонии, солист оркестра народных инструментов имени Леонида Иванова, обладатель государственной награды Франциска Скорины:

- Для меня Могилев всегда был культурной столицей. И в этом я никогда не сомневался. Вот уже почти двадцать лет я служу культуре нашего города, нашей области. Люблю этот город, воспеваю его в своем творчестве. Надеюсь, что в скором будущем Могилев по праву станет обладателем этого высокого звания. Наш город, со своей многовековой культурной историей, богатой современной культурной жизнью этого достоин.

Культура, музыка, искусство всегда были тесно связаны с историей нашего города, даже в самые тяжелые времена! Изучая историю Могилева, всегда нахожу этому подтверждение. Жаль, что сегодня мы мало об этом говорим.

28 июня 1944-го был освобожден наш город. Уже в первых числах июля на стадионе «Динамо» (современная территория завода «Строммашин») состоялся праздничный концерт! Среди руин, среди всего послевоенного кошмара звучала гармонь, люди пели, танцевали... Культурная жизнь города возрождалась. Искусство, музыка, театр во все времена выручали нас, могилевчан, вели за собой, делая нас чище и прекрасней. И сегодня Могилев действительно культурная столица, город со своей богатой историей и, я уверен, светлым будущим.

С особой благодарностью нужно вспомнить имена тех, кто своим творчеством делал все, чтобы сегодня мы по праву считали наш город лучшим из лучших: Солдатов, Баранецкий, Иванов, Кабатникова, Радионов, Киракозов, Обух, Лагидус, Будняцкий, Щербо, Браиловский и многие-многие другие. Все они - гордость нашей могилевской культуры, ее история.

Сегодня их дела продолжают Алданов и Лищенко, Белоцерковский и Дудич, Попов и Квастини, Залещенец и Моисеева... Культурная жизнь Могилева продолжается, она разнообразна и богата! А культурная столица наш город или нет? Я уверен, что Да!!!

Ігар ПУШКІН, кандыдат гісторычных навук, дацант кафедры гуманітарных дысциплін Магілёўскага дзяржаўнага ўніверсітэта харчаванні:

- Магілёў з'яўляецца цэнтрам буйных міжнародных акцый: фестывалю «Залаты шлягер» і хрысціянскай духоўнай музы «Магутны Божа», пленэрай мастакоў, наўуковых канферэнцыяў. У апошні дзесяці-пяццігоддзе год у горадзе з'яўляецца помнік В. Бялыніцкаму-Бірулі, П. Масленікаву, Т. Шаўчэнку, А. Везіраву, мемарыяльны комплекс «Буйніцкае поле», помнік воінам-інтэрнацыяналістам і маладетным вязням гітлераўскіх камлагераў, памятныя дошкі ў гонар Г. Каніскага, С. Соболя, генерала Р. Манманава, Б. Турава, І. Чыгрынава, А. Кулішава. Ушанаваны ў Магілёве месяца ахвярам стаўлінскіх рэпресій і месяца пахавання першага кіраўніка ўрада Беларусі Ц. Гартнага (усталіваны памятныя крыжы). У нашым горадзе адчынены двері для наведвальнікаў музей этнографіі і музей гісторыі Магілёва, абласны драматэр. Пабудаваныя Лядовыя палацы, спарткомплекс «Алімпік», Палац гімнастыкі, у 2008 г. адноўлены Ратуша. У навучальных установах горада выкладаеца «Магілёвазнаўства», у Магілёўскім дзяржаўным универсітэце харчавання - «Гістарычная і культурная спадчына г. Магілёва».

У абласнных цэнтрах захаваліся ўнікальныя, выключныя помнікі гісторыі і культуры мінулага. Не проста помнікі архітэктуры, а адзнакі вельміх эпох. Мікалайская царква (17 ст.) - помнік Магілёўскай школы дойлідства, напамін абы тым, што ў Речы Паспалітай Магілёў быў цэнтрам адзінай праваслаўнай царквы на тэрыторыі Беларусі. Касцёл Успення Маці Божай (Св. Станіслава) - гэта помнік эпохи барока і класіцызму, цэнтр найбуйнейшай Магілёўскай рымска-каталіцкай архіцызізі, якая ў Расійскай імперыі ахоплівала прастору ад нашага горада да Сахаліна. Ратуша, тэатр, будынак абласнога краязнанчага музея - гэта напамін абы знаходжанні ў Магілёве апошніх гасцінскіх імператараў, калі горад фактычна стаў «важнай стаціяй» імперыі ў час Першай сусветнай вайны. Дом Саветаў - сімвал неспраўдлівіцьшыхся надзеі магілёўцаў на перавод століцы Беларусі з

Елена МАТЕРИНКО, ведучы мастер сцэны Могилевской областной філармоніі, лауреат прэміі «Достижэнне» Могілевскага горисполкома, обладатель государственной награды Франциска Скорины:

- Я думаю, что наш город заслуживает звания не только культурной столицы Республики Беларусь, но и всего постсоветского пространства. Во-первых, потому, что приезжаешь в город - первое, что броется в глаза - чистота, а это тоже есть культура: культура людей, которые здесь живут и пользуются благами этого города.

У нас самый старинный и самый красивый театр в республике. Красивые концертные площадки, множество фестивалей, концертов, которые проходят в Могилеве. Коллективы, которые приезжают к нам и которые работают здесь. Чего только стоит оркестр народных инструментов имени народного артиста Беларуси Л.Л.Иванова! Думаю, что не каждая филармония, не каждый город может похвастаться таким (!) коллективом.

Гордость Могилева - артисты, которые живут в нашем городе: и нашего драматического театра, и театра кукол, и областной филармонии... Считаю, что многие из них достойны звания «Заслуженный артист Республики Беларусь», ибо очень высок уровень их мастерства.

Множество фестивалей, которые проходят в нашем городе - это и «Магутны Божа», «Золаты Шлягер», «Анимавека», «Могілевская музыкальная весна»... А если говорить о фестивалях, которые проходят в регионах: «Золатая пчелка», «Венок друхбы», «Сузор'е ў таленты», «Александрыя збірае сябру» - все это заслуга Могилева! Считаю, что наш город достоин такого звания.

Ігар ПУШКІН, кандыдат гісторычных навук, дацант кафедры гуманітарных дысциплін Магілёўскага дзяржаўнага ўніверсітэта харчаванні:

- Магілёў з'яўляецца цэнтрам буйных міжнародных акцый: фестывалю «Залаты шлягер» і хрысціянской духоўнай музы «Магутны Божа», пленэрай мастакоў, наўуковых канферэнцыяў. У апошні дзесяці-пяццігоддзе год у горадзе з'яўляецца помнік В. Бялыніцкаму-Бірулі, П. Масленікаву, Т. Шаўчэнку, А. Везіраву, мемарыяльны комплекс «Буйніцкае поле», помнік воінам-інтэрнацыяналістам і маладетным вязням гітлераўскіх камлагераў, памятныя дошкі ў гонар Г. Каніскага, С. Соболя, генерала Р. Манманава, Б. Турава, І. Чыгрынава, А. Кулішава. Ушанаваны ў Магілёве месяца ахвярам стаўлінскіх рэпресій і месяца пахавання першага кіраўніка ўрада Беларусі Ц. Гартнага (усталіваны памятныя крыжы). У нашым горадзе адчынены двері для наведвальнікаў музей этнографіі і музей гісторыі Магілёва, обласны драматэр. Пабудаваныя Лядовыя палацы, спарткомплекс «Алімпік», Палац гімнастыкі, у 2008 г. адноўлены Ратуша. У навучальных установах горада выкладаеца «Магілёвазнаўства», у Магілёўскім дзяржаўном универсітэце харчавання - «Гістарычная і культурная спадчына г. Магілёва».

У абласнных цэнтрах захаваліся ўнікальныя, выключныя помнікі гісторыі і культуры мінулага. Не проста помнікі архітэктуры, а адзнакі вельміх эпох. Мікалайская царква (17 ст.) - помнік Магілёўскай школы дойлідства, напамін абы тым, што ў Речы Паспалітай Магілёў быў цэнтрам адзінай праваслаўнай царквы на тэрыторыі Беларусі. Касцёл Успення Маці Божай (Св. Станіслава) - гэта помнік эпохи барока і класіцызму, цэнтр найбуйнейшай Магілёўскай рымска-каталіцкай архіцызізі, якая ў Расійскай імперыі ахоплівала прастору ад нашага горада да Сахаліна. Ратуша, тэатр, будынак абласнога краязнанчага музея - гэта напамін абы знаходжанні ў Магілёве апошніх гасцінскіх імператараў, калі горад фактычна стаў «важнай стаціяй» імперыі ў час Першай сусветнай вайны. Дом Саветаў - сімвал неспраўдлівіцьшыхся надзеі магілёўцаў на перавод століцы Беларусі з

Ігар ПУШКІН, кандыдат гісторычных навук, дацант кафедры гуманітарных дысциплін Магілёўскага дзяржаўнага ўніверсітэта харчаванні:

- Магілёў з'яўляецца цэнтрам буйных міжнародных акцый: фестывалю «Залаты шлягер» і хрысціянской духоўнай музы «Магутны Божа», пленэрай мастакоў, наўукowych канферэнцыяў. У апошні дзесяці-пяццігоддзе год у горадзе з'яўляецца помнік В. Бялыніцкаму-Бірулі, П. Масленікаву, Т. Шаўчэнку, А. Везіраву, мемарыяльны комплекс «Буйніцкае поле», помнік воінам-інтэрнацыяналістам і маладетным вязням гітлераўскіх камлагераў, памятныя дошкі ў гонар Г. Каніскага, С. Соболя, генерала Р. Манманава, Б. Турава, І. Чыгрынава, А. Кулішава. Ушанаваны ў Магілёве месяца ахвярам стаўлінскіх рэпресій і месяца пахавання першага кіраўніка ўрада Беларусі Ц. Гартнага (усталіваны памятныя крыжы). У нашым горадзе адчынены двері для наведвальнікаў музей этнографіі і музей гісторыі Магілёва, обласны драматэр. Пабудаваныя Лядовыя палацы, спарткомплекс «Алімпік», Палац гімнастыкі, у 2008 г. адноўлены Ратуша. У навучальных установах горада выкладаеца «Магілёвазнаўства», у Магілёўскім дзяржаўном универсітэце харчавання - «Гістарычная і культурная спадчына г. Магілёва».

У абласнных цэнтрах захаваліся ўнікальныя, выключныя помнікі гісторыі і культуры мінулага. Не проста помнікі архітэктуры, а адзнакі вельміх эпох. Мікалайская царква (17 ст.) - помнік Магілёўскай школы дойлідства, напамін абы тым, што ў Речы Паспалітай Магілёў быў цэнтрам адзінай праваслаўнай царквы на тэрыторыі Беларусі. Касцёл Успення Маці Божай (Св. Станіслава) - гэта помнік эпохи барока і класіцызму, цэнтр найбуйнейшай Магілёўскай рымска-каталіцкай архіцызізі, якая ў Расійскай імперыі ахоплівала прастору ад нашага горада да Сахаліна. Ратуша, тэатр, будынак абласнога краязнанчага музея - гэта напамін абы знаходжанні ў Магілёве апошніх гасцінскіх імператараў, калі горад фактычна стаў «важнай стаціяй» імперыі ў час Першай сусветнай вайны. Дом Саветаў - сімвал неспраўдлівіцьшыхся надзеі магілёўцаў на перавод століцы Беларусі з

Владімір БРАІЛОВСКІЙ, композітар, художнественный руководитель творческого центра «АртФаст»:

- Сегодні наш горад начинает приобретать свое лицо. Есть архитектурный облик, есть креативность. Он нравится самим могилевчанам, нравится и людям, которые приезжают.

Однако понятие культурной столицы подразумевает все же что-то, выходящее за рамки ряда.

Конечно, средств не хватает. Но опять же, дело не в количестве денег. К сожалению, не всегда финансы адекватно превращаются в тот эстетический результат, который мог бы быть. От желания сэкономить происходит так, что несколько мероприятий начинают объединять в одно. Допустим, праздник города и «Магутны Божа». Естественно, «Магутны Божа» теряется. А ведь он должен быть реальным, заметным, а не для галочки. И в таком мероприятии должно быть что-то будоражащее город. А жанровая маневренность создаёт иллюзию того, что происходит многое, но, по сути, перетасовывается то, что уже давно существует. Ведь есть музей одной картины. И условно можно сделать фестиваль одного концерта, но такого, который «оставил бы на уши» всю страну. Ведь в свое время нам удавалось расшевелить город и первыми пленэрами, и первыми «шлягерами», хотя средства, честно говоря, тоже не было в избытке... Всё-таки культура - не мероприятие. Нельзя отождествлять понятие культуры с понятием «проверили мероприятие». Я сторонник не каких-то формальных, внешних атрибути克, а реальных культурных изменений. Этой моей концепции, возможно, спорня.

Однако при всем при том я - патріот горада, поэтому идея мне нравится. Если вслед за назначением за Могилевом права быть культурной столицей хотя бы на один год последует поддержка действительно значимых культурных проектов, хотелось бы быть к ним причастным в плане композиторской работы и творческих идей. По крайней мере, для меня 2012 год знаковый, у меня небольшая юбилейная дата, и я планирую показать авторские программы. Какие-то проекты творческого центра «АртФаст» уже готовят. Надеюсь, они органично впишутся в общую культурную палитру горада.

И еще. Обидно за Могилев даже в сравнении с нашими соседями. Ведь у них та же страна и та же экономика. Но ведь могут они поднимать достаточно крупные культурные проекты. Ну, Витебск, понятно, там все определяет эта громадина «Славянский базар». Но ведь и Гомель в последнее время удивляет своим фестивальным размахом. А что, слабо нам с ними поспорить?

